Гей, поля, поля зелені,
Зелом-квітом оздоблені!
Гей, долини, і балки,
І могили, й пагорки!

Гей ви, вод потоки чисті!
Береги річок трависті!
Гей же, кучері які у дібров сих і гайків!

Жайворонок над полями,
Соловейко над садами,-
Той під хмарами дзвенить, сей же на гіллі лящить.

А коли зійшла денниця,
То прокинулася птиця.
Музика звучить навкруг, у повітрі шум і рух!

Тільки сонце визирає —
Вівчар вівці виганяє,
На сопілочку свою котить трелі по гаю.

Пропадайте, думи трудні
І міста багатолюдні!
Я й на хлібові сухім житиму в раю такім.

Ах поля, поля зелены,
Поля, цветами распещренны!
Ах долины, яры,
Круглы могилы, бугры!

Ах вы, вод потоки чисты!
Ах вы, берега трависты!
Ах ваши волоса, вы, кудрявые леса!

Жайворонок меж полями,
Соловейко меж садами;
Тот, выспрь летя, сверчит, а сей на ветвах свистит.

А когда взойшла денница,
Свищет в той час всяка птица,
Музыкою воздух растворенный шумит вкруг.

Только солнце выникает,
Пастух овцы выганяет.
И на свою свирель выдает дрожливый трель.

Пропадайте, думы трудны,
Города премноголюдны!
А я с хлеба куском умру на месте таком.